

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Nadejda Toma, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Anatolie Țurcan,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de inculpații Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru și de avocații acestora, Chizilov Roman și Dudulica Liubomir, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Bender din 18 decembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Ciuciuleanu Constantin XXXXX, născut la XXXXX XXXXX, originar din s. XXXXX, r-nul XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX str. XXXXX XXXXX,

Tanasescu Alexandru XXXXX, născut XXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 30.10.2014 – 18.12.2015 (*prima instanță*);
2. 28.01.2016 – 19.05.2016
05.12.2016 – 23.06.2017 (*instanța de apel*);
3. 24.08.2016 – 23.01.2018 (*instanța de recurs*).

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 18 decembrie 2015, Ciuciuleanu Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42, 145 alin. (2) lit. a), b), i) Cod penal la 18 ani închisoare și în baza art. 42, 188 alin. (5) Cod penal la 14 ani închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal prin cumul parțial de pedepse, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 22 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Tanasescu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) Cod penal la 17 ani închisoare și în baza art. 188 alin. (5) Cod penal la 13 ani închisoare.

Potrivit art. 84 Cod penal, prin cumul parțial de pedepse, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 21 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, inculpatul Ciuciuleanu Constantin, având intenția de a avea beneficii materiale în urma sustragerii automobilului de model „BMW X6” cu numărul de înmatriculare al regiunii transnistrene „E777EE”, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu Tanasescu Alexandru și alte persoane a planificat și a organizat omorul cet. Simonean Armen, împărțind rolurile între participanți la comiterea infracțiunii, planificând locul, timpul și modul în care a fost comis omorul, care ulterior a fost realizat cu deosebită cruzime la 27 iunie 2014, aproximativ ora 01:00, în salonul automobilului indicat, care era parcat în curtea casei nr. 9, de pe str. Pionerscaia din mun. Bender, în timp ce cet. Simonean Armen se afla la volanul automobilului dat, Tanasescu Alexandru aplicând violența fizică, l-a asfixiat mecanic cu o curea de la geantă adaptată preventiv pentru aceasta, în același timp altă persoană i-a aplicat lui Simonean Armen aproximativ 11 lovituri cu un obiect nestabil ascuțit în regiunea gâtului, după ce au lăsat victima în ograda casei indicate, i-au sustras automobilul de model „BMW X6” cu numărul de înmatriculare „E777EE”, în valoare de 571194 lei, telefonul mobil de model „iPhone 5” cu codul IMEI nestabil, în care era inclusă cartela SIM a companiei Î.M. „Orange Moldova” S.A. cu

numărul abonatului 069777914, în valoare de 9520 lei; telefonul mobil de model „Motorola 5S” a companiei IDC, cu numărul abonatului 077766986, în valoare de 1000 lei, mijloace bănești în sumă de 1000 lei și actele victimei, ulterior deplasându-se cu automobilul sustras într-o direcție nestabilă, astfel cauzând victimei o daună în proporții deosebit de mari în sumă totală de 582 714 lei. În urma leziunilor corporale primite, cet. Simonean Armen a decedat pe loc.

Tot el, având intenția de a sustrage automobilul de model „BMW X6” cu numărul de înmatriculare „E777EE”, a organizat comiterea infracțiunii care a fost realizată de către Tanasescu Alexandru și alte persoane prin următoarele circumstanțe. La 27.06.2014 ora 01:00, în timp ce altă persoană, pentru ca să nu fie recunoscută de victimă, se ascundea la o distanță aproximativă de 500 metri de la locul comiterii infracțiunii, Tanasescu Alexandru se afla împreună cu alte persoane în salonul automobilului menționat supra, care era parcat în curtea casei nr. 9 de pe str. Pionerscaia, mun. Bender, l-au atacat cu deosebită cruzime, aplicând violență periculoasă pentru viață pe șoferul automobilului, Simonean Armen, manifestată prin asfixierea mecanică, cu o curea de la geantă, adaptată preventiv pentru aceasta. Concomitent altă persoană i-a aplicat lui Simonean Armen cu un obiect nestabil ascuțit 11 lovituri, provocându-i 10 plăgi tăiat - înțepate în regiunea gâtului, și o plagă tăiat - înțepată în regiunea mandibulei pe dreapta, după ce au lăsat victima în ograda casei indicate, i-au sustras automobilul de model „BMW X6” cu numărul de înmatriculare „E777EE”, în valoare de 571194 lei; telefonul mobil de model „Iphone 5” cu codul IMEI nestabil, în care era inclusă cartela SIM a companiei Î.M. „Orange Moldova” S.A. cu numărul abonatului XXXXX, în valoare de 9520 lei; telefonul mobil de model „Motorola 5S” a companiei IDC, cu numărul abonatului XXXXX, în valoare de 1000 lei; mijloace bănești în sumă de 1000 lei și documentele victimei. Ulterior, alte persoane cu automobilul sustras, condus de către Tanasescu Alexandru, s-au deplasat până la altă persoană, după ce ultimul s-a urcat la volanul automobilului dat, s-au deplasat împreună la domiciliul lui Ciuciuleanu Constantin în mun. Chișinău, astfel cauzând victimei o daună în proporții deosebit de mari în sumă totală de 582 714 lei. În urma leziunilor aplicate partea vătămată a decedat.

Inculpatul Tanasescu Alexandru XXXXX la 27 iunie 2014 aproximativ la ora 01:00, având intenție la omor din interes material, prin înțelegere prealabilă cu alte persoane, cu scopul sustragerii automobilului, aflându-se în salonul automobilului de model „BMW X6” cu numărul de înmatriculare „E777EE”, care era parcat în curtea casei nr. 9 de pe str. Pionerscaia din mun. Bender, cu deosebită cruzime a aplicat față de cet. Simonean Armen, care se afla la volanul automobilului dat, violența fizică, manifestată prin asfixierea mecanică cu o curea de la geantă, adaptată preventiv pentru aceasta, iar în acel timp altă persoană a aplicat asupra lui Simonean Armen aproximativ 11 lovituri cu un obiect nestabil ascuțit în regiunea gâtului, după ce au lăsat victima în ograda casei indicate, i-au sustras automobilul indicat, în valoare de 571194 lei, telefonul mobil de model „Iphone 5” cu codul IMEI nestabil, în care era inclusă cartela SIM a companiei Î.M. „Orange Moldova” S.A. cu numărul abonatului XXXXX, în valoare de 9520 lei, telefonul mobil de model „Motorola 5S” a companiei CDMA, cu numărul abonatului XXXXX, în valoare de 1000 lei; mijloace bănești în sumă de 1000 lei și documentele victimei, deplasându-se ulterior cu automobilul sustras într-o direcție nestabilă, astfel cauzând victimei o daună în proporții deosebit de mari în sumă totală de 582 714 lei. În urma leziunilor corporale primite cet. Simonean Armen a decedat pe loc.

Tanasescu Alexandru, având intenția de a sustrage automobilul de model „BMW X6” cu numărul de înmatriculare „E777EE”, prin înțelegere prealabilă cu Ciuciuleanu Constantin - care este calificat drept organizator al acestei infracțiuni, și alte persoane, aflându-se Iulia în salonul automobilului menționat supra, care era parcat în curtea casei nr. 9 de pe str. Pionerscaia, mun. Bender, l-au atacat cu deosebită cruzime, aplicând violență periculoasă pentru viață pe șoferul automobilului - Simonean Armen, manifestată prin asfixierea mecanică cu o curea de la geantă adaptată preventiv pentru aceasta. Concomitent altă persoană a aplicat lui Simonean Armen cu un obiect nestabil ascuțit, folosit în calitate de armă, 11 lovituri provocându-i 10 plăgi tăiat - înțepate

în regiunea gâtului și o plagă tăiat - înțepată în regiunea mandibulei pe dreapta, după ce, lăsând victima în ograda casei indicate, în urma leziunilor aplicate, acesta a decedat.

Ca rezultat, victimei i-a fost sustras automobilul de model „BMW X6” cu numărul de înmatriculare „E777EE”, în valoare de 571194 lei, telefonul mobil de model „iPhone 5” cu codul IMEI nestabilit, în care era inclusă cartela SIM a companiei Î.M. „Orange Moldova” S.A. cu numărul abonatului XXXXX, în valoare de 9520 lei, telefonul mobil de model „Motorola 5S” a companiei IDC, cu numărul abonatului XXXXX, în valoare de 1000 lei, mijloace bănești în sumă de 1000 lei și documentele victimei.

Ulterior, alte persoane cu automobilul sustras, pe care îl conducea Tanasescu Alexandru, s-au deplasat până la altă persoană, care ca să nu fie recunoscut de către victimă, s-a ascuns la o distanță aproximativ de 500 metri de la locul comiterii infracțiunii, după ce ultimul s-a urcat la volanul automobilului dat, deplasându-se împreună la domiciliul lui Ciuciuleanu Constantin în mun. Chișinău.

Astfel prin acțiunile ilicite victimei i-a fost cauzată daună în proporții deosebit de mare în sumă totală de 582 714 lei.

Acțiunile lui Ciuciuleanu Constantin au fost încadrate în dispoziția art. 42, 145 alin. (2) lit. a), b), i) și art. 42, 188 alin. (5) Cod penal, iar acțiunile lui Tanasescu Alexandru au fost încadrate în dispoziția art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) Cod penal și art. 188 alin. (5) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Inculpatul Tanasescu Alexandru, care a solicitat să fie achitat, deoarece în cadrul cercetării judecătorești, procurorul nu a prezentat instanței de judecată nici o probă care ar confirma că anume el a comis infracțiunile incriminate.

Totodată, instanța de judecată a admis acte, inscripții care au fost întocmite și eliberate de către autoritățile neconstituționale din stânga Nistrului.

Astfel, acuzatorul de stat nu a prezentat în instanță probe care ar confirma că aceste infracțiuni au fost comise pe teritoriul din stânga Nistrului.

Mai mult ca atât, instanța de judecată a efectuat abuz în serviciu, deoarece nu a respectat legislația Republicii Moldova, referitor la faptul că nu se admit careva acte sau declarații, inscripții de pe teritoriul din stânga Nistrului.

3.2. Avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului Tanasescu Alexandru, care a solicitat achitarea acestuia, deoarece nu a comis nici o infracțiune.

Apărarea a considerat că lipsește temeiul real – fapta prejudiciabilă săvârșită și temeiul juridic (componenta infracțiunii, stipulată de legea penală) de atragere a inculpatului Tanasescu Alexandru la răspundere penală pentru infracțiunea incriminată, deoarece reieșind din faptul că locul comiterii infracțiunii era controlat de autoritățile neconstituționale din stânga Nistrului, multe circumstanțe au fost constatate în rechizitoriu prin acte întocmite și eliberate de către aceste autorități, astfel apărarea a considerat că nu a fost demonstrat nici existența faptului infracțiunilor incriminate.

Mai mult ca atât, apelantul a considerat că, decesul lui Simonean Amen nu a fost constatat prin prezentarea de către acuzare a certificatului de deces a acestuia. Unicul înscris ce a fost indicat în lista probelor la acest capitol era actul de expertiză nr. 130/D din 07.10.2014, care a fost întocmit în baza unor înscrisuri întocmite și eliberate de către autoritățile neconstituționale din stânga Nistrului. Toate înscrisurile ce au fost prezentate de către acuzare ca probe, care au fost perfectate de către autoritățile neconstituționale din stânga Nistrului, urmau a fi respinse de către instanța de judecată ca probe inadmisibile, deoarece versiunea acuzării descrisă în rechizitoriu era doar o presupunere, neexistând nici măcar probe indirecte care să o confirme.

3.3. Inculpatul Ciuciuleanu Constantin, care a invocat ilegalitatea sentinței de condamnare și a solicitat achitarea, deoarece probele examinate în instanța de judecată nu au demonstrat vinovăția

lui în cele înscrise. Faptele și evenimentele descrise în sentință au fost transcrise din rechizitoriu fără ca instanța să le dea vre-o apreciere și o motivare corespunzătoare. În cadrul ședinței de judecată, martorul Deliu Nina a dat declarații contradictorii, iar instanța urma să le dea o apreciere critică, însă ultima a concluzionat că anume Deliu Nina a demonstrat faptul că el nu a concubinat cu Obrucinicova N., nefiind motivat la acest capitol care ar fi legătura cauzală cu infracțiunea înscrisă, iar faptul că acest martor în ședința de judecată nu l-a recunoscut dar l-a recunoscut după fotografie din spusele anchetatorului și după o fotografie făcută cu circa 12 ani în urmă – instanța le-a lasat fără careva motivare.

3.4. Avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Ciuciuleanu Constantin, care a solicitat achitarea ultimului, fără a invoca careva motive concrete, deoarece la momentul declarării apelului nu a făcut cunoștință cu sentința motivată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, apelurile declarate au fost respinse, a inculpaților ca depuse peste termen, iar ale avocaților în numele inculpaților ca nefondate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că apelurile inculpaților Tanasescu Alexandru și Ciuciuleanu Constantin au fost depuse peste termen și din aceste motive au fost respinse.

Potrivit art. 402 alin. (1) Cod procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel, iar alin. (2) stipulează că pentru inculpatul arestat, termenul de declarare a apelului curge de la data înmânării copieii sentinței redactate.

Astfel, instanța de apel a reținut că, conform recipisei din dosar (f. d. 247, vol. VI), la data de 18.01.2016 inculpații Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru au primit copia sentinței Judecătoriai Bender din 18.12.2015 și au semnat dovada de primire.

Astfel, ultima zi pentru a declara apel era data de 02.01.2016, care nu era zi de odihnă. Necătând la faptul că în sentință era indicat termenul de 15 zile pentru atac, inculpatul Tanasescu Alexandru a declarat apel la 27.01.2016 și Ciuciuleanu Constantin la 19.05.2016, după ce s-au epuizat toate căile de atac, fără a invoca careva temeiuri de omitere a termenului de atac.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată a instanței de apel inculpații au indicat că au considerat apelul declarat în termen, fără a da explicații. Astfel, instanța de apel a considerat că nu au fost prezentate motive pentru repunerea în termen a apelurilor declarate de către Tanasescu Alexandru și Ciuciuleanu Constantin și le-a respins ca depuse peste termen.

Totodată, instanța de apel, a menționat că, nici nu purcede la examinarea fondului apelului, deoarece potrivit prevederilor pct. 16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005, soluția de respingere a apelului (respectiv recursului) ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel (recurs) nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

Cu referire la apelurile declarate de către avocații Dudulica Liubomir și Tufan Aliona, instanța de apel a audiat participanții la proces, a verificat argumentele invocate în apeluri în baza probelor administrate de prima instanță, le-a cercetat suplimentar, a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, a conchis că apelurile declarate de către avocați sunt neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 414 alin. (1) Cod procedură penală, „instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în instanța de apel” și alin.

(2) – „instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința judiciară, cu consemnarea în procesul-verbal”.

Astfel, instanța de apel a conchis că careva probe noi nu au fost prezentate, doar s-a solicitat verificarea probelor cercetate în prima instanță.

Instanța de apel a reținut că inculpații Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru, atât la faza urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate. În ședința primei instanțe, cât și în cea de apel, inculpații au refuzat să dea declarații, însă vinovăția acestora a fost dovedită prin cumulul de probe prezentate de acuzare și cercetate în instanța de judecată și anume declarațiile succesivului părții vătămate, Simonean Natalia, ale martorilor Simonean Alexandr, Deliu Nina, Berzan Boris, Țurcanu Simion, Tanasescu Maria, Tanasescu Vitalie, Meșină Lilian, Bedros Alexandru, Coleadinschi Nicolae, ale expertului Stratan Maria, precum și prin materialele cauzei, cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel, și anume procesul-verbal de ridicare din 28 iunie 2014 a compact-discului cu înregistrarea video de către martorul Simonean Alexandru (vol. I, f. d. 163-164); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii din 28 iunie 2014 cu participarea martorului Simonean Alexandru, care a arătat locul comiterii omorului lui Simonean Armen (vol. I, f. d. 15-17); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28 iunie 2014, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și depistate urme biologice de culoare brun-roșietică (vol. I, f. d. 18-22); procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 29 iunie 2014, prin care Deliu Nina a recunoscut bărbatul care la 18 martie 2014 s-a prezentat ca soțul lui Obrucinicova Natalia și care s-a dovedit a fi Ciuciuleanu Constantin (vol. I, f. d. 110); procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 29 iunie 2014, prin care Deliu Nina a recunoscut-o după fotografie pe Obrucinicova Natalia (vol. I, f. d. 111); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 iulie 2014, prin care a fost cercetat locul depistării automobilului BMW X6, planșele fotografice anexate la acesta din care urma că, automobilul de model BMW X6 a fost depistat pe str. Alba Iulia 75/5, lângă CCG-14, mun. Chișinău la data de 01 iulie 2014. Tabelul fotografic conținea aspectul general al automobilului din toate părțile, aspectul general al torpedoului, placa informațională cu parametri tehnici, locul depistării plăcii de înmatriculare, din care urma că placa de înmatriculare a fost depistată pe podeaua automobilului, lângă scaunul pasagerului din spate - dreapta și numărul de înmatriculare a automobilului corespundea cu numărul de înmatriculare a automobilului părții vătămate, Simonean Armen, E 777 EE. Din fotografiile efectuate la fața locului urma că, în automobil s-au depistat urme de substanță de culoare brună-roșietică, depistată pe scaunul șoferului, o substanță de culoare brună roșietică, depistată de pe partea laterală - stânga din partea șoferului, spate a cotierei între scaunul șoferului și pasagerului din față, partea de jos a cotierei și ușii din spate-stânga, pete de culoare brună roșietică de pe podeaua automobilului din spate. (vol. I, f. d. 120-131); procesul-verbal de percheziție la domiciliul cet. Tanasescu Alexandru în s. Suruceni, r-nul Ialoveni (vol. I, f. d. 205-206); procesul-verbal de examinare a obiectului disc de model ”ACME” din 12 iulie 2014 cu înregistrarea video, ridicat de la Simonean Alexandru la 28 iunie 2014 și ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict la materialele cauzei penale (vol. I, f. d. 212-213); procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 12 iulie 2014, prin care Simonean Natalia l-a recunoscut pe Tanasescu Alexandru. (vol. II, f. d. 25); procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 13 iulie 2014, prin care Simonean Natalia l-a recunoscut pe Ciuciuleanu Constantin (vol. II, f. d. 27); procesul-verbal de examinare a obiectului - automobilul de model BMW X6 din 10 iulie 2014, cu recunoașterea acestuia în calitate de corp delict și anexarea la prezenta cauză penală (vol. II, f. d. 88-90; 91); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 335, în baza dosarului nr. 11-1-785-30102014 (1-9/2015) din 27 iulie 2015, din care urma că, conform regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale,

efectuarea expertizei în baza documentelor medicale, inclusiv rapoarte de constatare/expertiză a cadavrelor, s-a admis. Din documentele medicale s-a extras toată informația necesară pentru obiectivizarea expertizei. În concluzie a urmat că moartea cet. Simonean Armen a survenit în rezultatul hemoragiei acute apărute ca urmare a plăgilor înțepat-tăiate ale gâtului cu lezarea vaselor sangvine mari, fapt confirmat prin depistarea la autopsia medico-legală a cadavrului a plăgilor înțepat-tăiate ale gâtului cu lezarea vaselor sangvine. Prezența șanțului de strangulare, totodată și a semnelor generale a asfixiei a confirmat faptul producerii asfixiei mecanice în rezultatul strangulării cu lațul. Durata și consecințele acesteia nu au putut fi stabilite, deoarece lipseau investigațiile histopatologice, astfel asfixia mecanică nu poate fi considerată drept cauză de deces în cazul dat (vol. VI, f.d. 106-120); încheierea judecătorului de instrucție din 21.07.2014, prin care s-a confirmat faptul că Ciuciuleanu Constantin îl cunoștea pe Tanasescu Alexandru, iar după comiterea infracțiunii de omor, acesta, însoțit de alte trei persoane, două femei și un bărbat venise cu automobilul la el acasă în timpul nopții, i-a povestit despre omor, solicitând să-și spele mâinile de sânge (vol. II, f. d. 80); procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 11.07.2014, prin care martorul Coleadinschi Nicolae a recunoscut persoana de pe fotografia nr. 4, care la data de 27.06.2014 s-a deplasat în automobilul BMW X6 cu n/î E 777 EE în calitate de pasager, aproximativ la ora 01:30 (vol. I, f. d. 190).

Astfel, instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că nu a fost administrată nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpaților Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru în comiterea infracțiunii incriminate, deoarece toate probele cercetate, apreciate în cumul, coroborează și au dovedit faptul că inculpații au comis infracțiunile imputate.

În primul rând, faptul că inculpații nu au recunoscut vina dar totodată au refuzat să dea declarații în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a apreciat această poziție ca o metodă de apărare aleasă de către inculpați în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

Totodată, instanța de apel a conchis că, vinovăția inculpaților s-a dovedit și prin analiza probelor administrate, în particular prin declarațiile martorului Deliu Nina, care a relatat că Ciuciuleanu Constantin se cunoștea cu Obrucinicova Natalia. N. Obrucinicova a declarat despre rolul și aportul lui C. Ciuciuleanu la comiterea crimelor imputate. Faptul că Ciuciuleanu Constantin se cunoștea cu Tanasescu Alexandru a fost confirmat în cadrul cercetării judecătorești, din explicațiile martorilor Meșina Lilian, Tanasescu Maria și Țurcan Simion, iar probele cercetate per ansamblu au denotat implicarea lui Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru în comiterea infracțiunilor.

În al doilea rând, instanța de apel a reținut că explicațiile martorului acuzării Meșina Lilian sunt în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei penale. Astfel, martorul Meșina Lilian a confirmat că, Tanasescu Alexandru i-a propus spre vânzare un automobil de model BMW X6, care era parcat la marginea satului Suruceni.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul avocatului Tufan Aliona precum că în cadrul cercetării judecătorești acuzarea nu a prezentat instanței nici o probă care ar confirma că inculpatul Ciuciuleanu Constantin a comis infracțiunea ce i se încriminează, la fel și în cazul apărătorului inculpatului Tanasescu A., instanța a respins argumentul ultimului precum că Tanasescu A. urmează a fi achitat deoarece acesta nu a comis infracțiunile imputate, or prin totalitatea de probe examinate în cadrul ședințelor de judecată și reieșind din materialele cauzei s-a dovedit că inculpatul Tanasescu Alexandru a comis prin participație infracțiunile prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) și art. 188 alin. (5) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a respins argumentul apărătorului Dudulica Liubomir precum că actele emise de autoritățile din stânga Nistrului, nu pot sta la baza sentinței, ca fiind acte ilegale,

deoarece actele menționate nu au stat la baza soluției adoptate de prima instanță, or aceasta le-a anexat la materialele cauzei ca fiind niște înscrisuri.

Astfel, instanța de apel a respins și argumentul apărătorului Dudulica Liubomir, precum că lipsește temeiul real – fapta prejudiciabilă săvârșită și respectiv temeiul juridic de tragere a inculpatului Tanasescu Alexandru la răspundere penală pentru infracțiunea incriminată, deoarece în urma probelor cercetate s-a stabilit că Tanasescu Alexandru a avut rol de autor, el a săvârșit în mod nemijlocit omorul, pe când Ciuciuleanu Constantin a fost persoana care a organizat săvârșirea infracțiunii și a dirijat realizarea ei. Inculpații au realizat omorul victimei Simonean Armen, după planul bine gândit, prin metoda care a fost planificată din timp. Tanasescu Alexandru avea cu el o curea de la o geantă, cu ajutorul căreia l-a asfixiat pe Simonean Armen, prin ce i-a înfrânt rezistența, iar o altă persoană la rândul ei, i-a aplicat multiple lovituri cu cuțitul în regiunea gâtului, provocându-i victimei leziuni corporale cauzate cu o deosebită cruzime, care au legătură cauzală directă cu decesul lui Simonean Armen.

Instanța de judecată pentru calificarea corectă a faptelor comise, în cadrul cercetării judecătorești a stabilit dacă inculpații au acționat direct asupra victimei, a stabilit legătura de cauzalitate dintre acțiunea inculpaților și urmările prejudiciabile sub formă de moarte a victimei. A fost efectuată o expertiză medico-legală, care a avut ca scop stabilirea cauzelor decesului. În cazul dat, moartea victimei Simonean Armen a survenit în rezultatul hemoragiei acute apărute ca urmare a plăgilor înțepat-tăiate ale gâtului cu lezarea vaselor sangvine mari, fapt confirmat prin depistarea la autopsia medico-legală a cadavrului a plăgilor înțepat-tăiate ale gâtului cu lezarea vaselor sangvine. La fel prezenta șanțului de strangulare, totodată și a semnelor generale a asfixiei, a confirmat faptul producerii asfixiei mecanice în rezultatul strangulării cu centura.

Astfel, instanța de apel a reținut că starea de fapt stabilită a dovedit că inculpații Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru au organizat infracțiunea dată, atacul tâlhăresc cu omorul victimei, inculpații din start au cunoscut despre faptul că șoferul automobilului va fi omorât, aceștia nu și-au ascuns fețele sale de victimă.

Cu referire la semnul calificativ a infracțiunii imputate inculpatului Tanasescu Alexandru - omorul săvârșit cu deosebită cruzime, instanța de apel a considerat că anume prin acest semn s-a demonstrat intenția sa de a-i cauza victimei suferințe.

În cazul dat, inculpatul Tanasescu Alexandru era prezent la momentul comiterii infracțiunii când partea vătămată era asfixiată cu o curea în timp ce altă persoană îi aplica lovituri multiple cu cuțitul, acesta fiind supus chinurilor cu o deosebită cruzime, un timp îndelungat, iar inculpatul Tanasescu Alexandru era conștient că acțiunile date pot să ducă la decesul victimei și îi creează suferințe.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpaților, instanța de apel a ținut cont de comportamentul lui Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru în timpul și după comiterea infracțiunii, de faptul că inculpatul Ciuciuleanu Constantin a fost anterior condamnat, însă antecedentele penale sunt stinse, la locul de trai se caracteriza satisfăcător, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se afla, nu era căsătorit, nu era încadrat în câmpul muncii, persoane la întreținere nu avea; inculpatul Tanasescu Alexandru se caracteriza pozitiv, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se afla, era divorțat, nu era încadrat în câmpul muncii, persoane la întreținere nu avea, și a considerat că instanța de fond corect a stabilit că corectarea inculpaților este posibilă doar cu izolarea lor de societate, urmând ca aceștia să execute real pedeapsa închisorii, iar măsura de pedeapsă aplicată lor fiind echitabilă faptelor comise.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Liubomir Dudulica în numele inculpatului Tanasescu Alexandru, care a invocat prevederile art. 427 alin. (1)

pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat următoarele

- contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel nu a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora, or instanța de judecată era obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate;

- reieșind din faptul că locul comiterii infracțiunii era controlat de autoritățile din stânga Nistrului, multe circumstanțe au fost constatate în rechizitoriu prin acte întocmite și eliberate de către aceste autorități, considerând că nu a fost demonstrat nici existența faptului infracțiunilor incriminate, respectiv, toate înscrisurile prezentate de către acuzare ca probe, care au fost perfectate de către autoritățile din stânga Nistrului urmau a fi respinse de către instanța de judecată ca probe inadmisibile;

- potrivit informației prezentate pe site-ul oficial al Ministerului Justiției referitor la experții medico-legali atestați ai centrului de Medicină Legală, în lista dată nu s-a regăsit numele medicului legist Crainii R. V.;

- declarațiile lui Simonean Natalia s-au referit la evenimente care s-au petrecut până la cele descrise în rechizitoriu, nefiind explicat nimic din cele întâmplate la fața locului;

- martorul Berzan Boris a confirmat în instanța de judecată doar cele relatate de către Simonean Alexandru, declarațiile ultimului fiind și sursa informației descrise, suplimentar comunicând doar faptul că a fost la fața locului a doua zi, neștiind nimic despre circumstanțele comiterii infracțiunilor incriminate inculpaților;

- nu puteau fi acceptate ca probe ale acuzării procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere de la f.d. 168, vol. I, f.d. 25, vol. II, deoarece Tanasescu Alexandru a fost recunoscut de către Simonean Alexandru și Simonean Natalia doar din spusele colaboratorilor miliției din stânga Nistrului;

- martorii Tanasescu Vitalie, Tanasescu Măria, Țurcanu Simion, Bedros Alexandru și Deliu Nina s-au referit la evenimente care au avut loc după consumarea infracțiunilor incriminate sau la circumstanțe care nu au tangență cu inculpatul Tanasescu Alexandru, în mare parte fiind descrise circumstanțe cunoscute din spusele cuiva;

- martorul Coleadinschi Nicolae a declarat că nu îl cunoaștea pe Tanasescu Alexandru și nu l-a văzut în ziua comiterii crimei în automobilul părții vătămate, fapt care combătea versiunea acuzării referitor la declarațiile date anterior de către acest martor, nefiind admisibil în acest context nici procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere de la f. d. 190, vol. 1, care nu a fost confirmat în ședința de judecată de către martor;

- martorul acuzării Meșină Lilian a relatat instanței de judecată despre careva evenimente care au avut loc mult timp după comiterea infracțiunilor incriminate, fapte care nu i-au fost incriminate lui Tanasescu Alexandru în rechizitoriu.

Recurentul, a considerat că, în cazul dat sunt aplicabile prevederile art. 325 Cod de procedură penală, potrivit cărora judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Totodată, apărarea a menționat că, instanța de judecată nu este în drept să depășească limitele învinuirii, or acuzarea nu a prezentat nici o probă care să furnizeze informații referitor la infracțiunile comise și făptași.

5.1. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recursuri ordinare de către:

5.2 Inculpatul Tanasescu Alexandru, care a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu dispunerea achitării de comiterea infracțiunilor imputate, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

În argumentarea recursului a invocat aceleași motive ca și avocatul său, suplimentar a mai indicat că:

- instanța de apel nu a audiat nici o persoană, deși partea apărării a solicitat audierea în calitate de martor a cet. Obrucinicova Natalia, persoană care putea furniza informații relevante cu privire la infracțiunile săvârșite, demersul fiind respins nemotivat;

- examinarea cauzei în instanța de apel s-a desfășurat în absența succesului părții vătămate - Simonean Natalia, în pofida faptului că partea apărării a insistat asupra prezenței acesteia în ședința de judecată, pentru elucidarea unor aspecte ce țin de infracțiunile incriminate lui Tanasescu Alexandru;

- argumentarea hotărârilor a fost bazată cu precădere pe declarațiile succesului victimei Simonean Natalia, potrivit căreia toată informația despre circumstanțele comiterii infracțiunilor și rolul fiecărui participant i-a devenit cunoscută din spusele ofițerului de urmărire penală din stânga Nistrului - Terentiev Valeriu, care i-a și arătat pozele lui Tanasescu Alexandru, indicând la acesta ca fiind una din persoanele care au participat la omorul lui Simonean Armen, prin urmare nu puteau fi admise și puse la baza sentinței în calitate de probe procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 13 iulie 2014, prin care Simonean Natalia l-a recunoscut pe Tanasescu Alexandru și Ciuciuleanu Constantin;

- nu putea fi reținută ca probă nici procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 11 iulie 2014, prin care martorul Coleadinschii Nicolae l-a recunoscut pe Tanasescu Alexandru, deoarece în cadrul examinării cauzei în instanța de fond martorul a dat declarații opuse;

- nu a fost posibil ca infracțiunea de omor să formeze concurs ideal cu infracțiunea prevăzută de art. 188 Cod penal, în cauză fiind vorba de comiterea infracțiunii prevăzute la art.145 Cod penal și a uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 186 sau 187 Cod penal;

- atât prima instanță, cât și cea de apel, au constatat existența circumstanțelor agravante în cazul lui Tanasescu Alexandru la comiterea infracțiunilor, și anume: provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, săvârșirea infracțiunilor prin orice formă de participare și săvârșirea infracțiunii cu aplicarea constrângerii fizice.

Potrivit art. 77 Cod penal, lista circumstanțelor agravante este stabilită exhaustiv, iar potrivit alin. (2) al normei citate, dacă circumstanțele menționate la alin. (1) sunt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a Codului penal în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante. Prin urmare, s-a constatat că circumstanțele agravante reținute de către instanța de judecată în cazul lui Tanasescu Alexandru, au constituit semne calificative ale componentelor de infracțiuni incriminate, fiind reținute în mod ilegal.

5.3. Avocatul Oxana Ivanov în numele inculpatului Ciuciuleanu Constantin, care prin recursul nemotivat a solicitat casarea acesteia.

Recursul ordinar motivat și motivele acestuia urma a le expune ulterior în recurs suplimentar.

5.4. Inculpatul Ciuciuleanu Constantin, fără a invoca prevederile art. 427 Cod de procedură penală a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

A invocat că de către instanțele de fond și apel au fost încălcate normele de procedură penală, iar cauza penală a fost fabricată din spusele unor persoane care nici nu figurează la caz.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 08 noiembrie 2016 au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a menționat că instanța de apel a admis erori procesuale, care nu puteau fi corectate în ordinea judecării cauzei în recurs ordinar.

În primul rând, instanța de recurs a reținut că termenul de declarare a apelului este reglementat de art. 402 Cod de procedură penală, care prevede că termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, potrivit textului deciziei, instanța de apel referindu-se la termenul de declarare a apelului a invocat prevederile art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, normă care a fost abrogată prin Legea nr. 66 din 05.04.2012, în vigoare din 27.10.2012, adică în vigoare și la momentul depunerilor apelurilor declarate la prezenta cauză.

În al doilea rând, instanța de apel respingând ca depuse peste termen apelurile declarate de către inculpatul Tanasescu Alexandru și Ciuciuleanu Constantin menționase că: „Conform recipisei din dosar (f.d. 247, vol. VI), la data de 18.01.2016 inculpații Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru au primit copia sentinței Judecătoriei Bender din 18.12.2015, care a semnat dovada de primire”.

Astfel, instanța de recurs a reținut că ultima zi pentru a declara apel era data de 02.01.2016, care nu era zi de odihnă. Necătând la faptul că în sentință era indicat termenul de 15 zile pentru atac, inculpatul Tanasescu Alexandru a declarat apelul la 27.01.2016 și Ciuciuleanu Constantin a declarat apel la data de 19.05.2016 după ce s-au epuizat toate căile de atac, fără a invoca careva temeiuri de omitere a termenului de atac.

Astfel, instanța de recurs din materialele cauzei a reținut că, într-adevăr, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 18.01.2016 inculpații Tanasescu Alexandru și Ciuciuleanu Constantin au fost prezenți la pronunțarea sentinței integrale (f.d. 170, vol. VI), tot în acea zi le-a fost înmănată copia sentinței motivate, fapt confirmat prin recipisa anexată (f.d. 247, v. 6), iar dispozitivul sentinței a fost înmănat inculpaților la 18.12.2015.

Astfel, luând în considerație că termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale și că inculpaților le-a fost înmănată sentința motivată la 18.01.2016, deci ultima zi de declarare a apelului a fost data de 02.02.2016, iar inculpatul Tanasescu Alexandru a declarat apel la 27.01.2016.

Cu referire la apelul declarat de către inculpatul Ciuciuleanu Constantin, care rezulta din textul deciziei că acesta a fost depus la 19.05.2016, instanța de recurs a atestat că verificarea apelului nu a fost posibilă, deoarece acesta nu a fost anexat la materiale cauzei.

Din considerentele expuse, instanța de recurs a reținut că concluzia instanței de apel privind termenele de declarare a apelurilor, la caz, de către inculpați, nu coordonează cu materialele cauzei, astfel s-a considerat că hotărârea atacată nu cuprindea motivele care se întemeiază soluția, fiind comisă o eroare de drept, care duce la îngrădirea dreptului inculpaților de a ataca decizia instanței de apel cu recurs ordinar și de dreptul la un recurs efectiv garantat de art. 13 CEDO.

În al treilea rând, instanța de recurs a menționat că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârilor pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură. Potrivit art. 24 alin. (3), 101 alin. (1), (4), 314, 315, 336 alin. (3) pct. 6), 384 alin. (3), (4), 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru

examinarea cauzelor în primă instanță; procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă consemnarea tuturor acțiunilor instanței în ordinea în care ele s-au desfășurat documentele și alte probe care au fost cercetate în ședința de judecată; instanța de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei, să cerceteze nemijlocit, sub toate aspectele, probele administrate; părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură; sentința instanței de judecată trebuie să fie legală; instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată; fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de recurs a analizat textul apelului declarat de avocatul Dudulica Liubomir în coraport cu partea descriptivă a deciziei instanței de apel și a constatat că, aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel, deoarece instanța de apel nu a descris fondul apelului și nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs a atestat că, avocatul și-a expus dezacordul cu un șir de probe administrate la caz, îndeosebi la cele care au legătură cu autoritățile din stânga Nistrului, iar instanța de apel s-a expus superficial asupra acestora expunând doar poziția instanței de fond referitor la înscrisurile anexate de către succesorul victimei Simonean Natalia, care se refereau la cauza penală intentată de către autoritățile din stânga Nistrului de învinuire a lui Obrucinicova Natalia și Corotcencova Iulia.

Totodată, instanța de recurs a conchis că, instanța de apel și-a motivat soluția fără a face o analiză a tuturor probelor în ansamblu care dovedesc sau nu vinovăția inculpaților, fiind efectuată doar o apreciere vagă a acestora.

În contextul celor expuse supra, instanța de recurs, a reținut prevederile art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, a remarcat că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probelor, a coroborării lor.

Instanța de recurs a menționat că, procedând în asemenea mod, instanța de apel și în acest sens a ignorat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, examinând pur formal apelul declarat și fără a concretiza care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, găsindu-și astfel confirmare erorile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală: „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar*” ceea ce inevitabil a dus la casarea deciziei recurate, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece aceste erori nu puteau fi corectate de instanța de recurs.

În contextul dat, instanța de recurs a atenționat, că motivarea soluției pronunțate de instanța de judecată constituie o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției, acordând părților din proces posibilitatea să-și formeze convingerea cu privire la legalitatea și temeinicia soluției adoptate, iar instanțelor de recurs elementele necesare pentru exercitarea

controlului judecătoresc. Motivarea hotărârilor de către instanțele naționale constituie o obligație impusă acestora și prin prevederile art. 6 din CEDO.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urma să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevedea procedura de rejudecare și limitele acesteia, urma suplimentar să verifice de la ce dată urma să curgă pentru părți termenul de declarare a apelului, dacă a fost respectat de către apelanți acest termen și dacă aceștia au avut posibilitatea reală să declare apel în condițiile legii și în dependență de rezultatul constat să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate și să țină cont de motivele expuse în decizia instanței de recurs ordinar și de motivele invocate în apeluri și recursurile declarate, ca urmare să fie pronunțată o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2017, pronunțată integral la 21 iulie 2017, apelurile declarate au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, apelurile sau considerat declarate în termenul prevăzut de articolul 402 Cod de procedură penală.

În ședința de judecată în apel au fost audiați inculpații Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru, au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță.

Astfel, instanța de apel a reținut că, inculpatul Ciuciuleanu C. a pledat nevinovat și a declarat că învinuirea îi este clară și, folosindu-se de dreptul la tăcere, a refuzat să facă declarații atât în primă instanță, cât și în cea de apel.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Tanasescu A. a pledat nevinovat, a declarat că învinuirea îi este clară și s-a folosit de dreptul la tăcere, a refuzat să facă declarații atât în primă instanță, cât și în cea de apel.

Instanța de apel a verificat declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță:- declarațiile succesului părții vătămate, Simonean Natalia (vol. VI, f. d. 171-174);- declarațiile martorului Simonean Alexandr (vol. VI, f. d. 175-176);- declarațiile martorului Deliu Nina (vol. VI, f. d. 177-178);- declarațiile martorului Berzan Boris (vol. VI, f. d. 179-181);- declarațiile martorului Țurcan Simion (vol. VI, f. d. 182-183);- declarațiile martorului Tanasescu Maria (vol. VI, f. d. 186);- declarațiile martorului Tanasescu Vitalie (vol. VI, f. d. 187);- declarațiile martorului Meșina Lilian (vol. VI, f. d. 188-189);- declarațiile martorului Bedros Alexandru (vol. VI, f. d. 190);- declarațiile martorului Coleadinschi Nicolae (vol. VI, f. d. 184-185);- declarațiile expertului medico-legal Stratan Marian (vol. VI, f. d. 191-202);- procesul - verbal de ridicare din 28 iunie 2014 a compact discului cu înregistrarea video de către martorul Simonean Alexandru (vol. I, f. d. 163-164);- procesul - verbal de verificare a declarațiilor la locul comiterii infracțiunii din 28 iunie 2014 cu participarea martorului Simonean Alexandru, care a arătat locul comiterii omorului lui Simonean Armen (vol. I, f. d. 15-17);- procesul - verbal de cercetare la fata locului din 28 iunie 2014 prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și depistate urme biologice de culoare brun-roșietică (vol. I, f. d. 18-22);- procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 29 iunie 2014, prin care Deliu Nina a recunoscut bărbatul care la 18 martie 2014 s-a prezentat ca soțul lui Obrucnicova Natalia și care s-a dovedit a fi Ciuciuleanu Constantin (vol. I, f. d. 110);- procesul - verbal de recunoaștere după fotografie din 29 iunie 2014,

prin care Deliu Nina a recunoscut-o după fotografie pe Obrucinicova Natalia. (vol. I, f. d. 111);- procesul-verbal de cercetare la fata locului din 01 iulie 2014 prin care a fost cercetat locul depistării automobilului BMW X6, planșele fotografice anexate la acesta din care urmează că, automobilul de model BMW X6 a fost depistat pe str. Alba Iulia 75/5, lângă CCG-14, mun. Chișinău la data de 01 iulie 2014. Tabelul fotografic conține aspectul general al automobilului din toate părțile, aspectul general al torpedoului, placa informațională cu parametri tehnici, locul depistării plăcii de înmatriculare, din care urma că placa de înmatriculare a fost depistată pe podeaua automobilului, lângă scaunul pasagerului din spate - dreapta și numărul de înmatriculare a automobilului corespundea cu numărul de înmatriculare a automobilului părții vătămate, Simonean Armen, E777EE. Din fotografiile efectuate la fața locului urma că, în automobil s-au depistat urme de substanță de culoare brună-roșietică, depistată pe scaunul șoferului, o substanță de culoare brună roșietică, depistată de pe partea laterală - stânga din partea șoferului, spate a costierei între scaunul șoferului și pasagerului din față, partea de jos a costierei și ușii din spate - stânga. Pete de culoare brună roșietică de pe podeaua automobilului din spate. (vol. I, f. d. 120-131);- procesul-verbal de percheziție la domiciliul cet. Tanasescu Alexandru în satul XXXXX (vol. I, f. d. 205-206);- procesul-verbal de examinare a obiectului disc de model „ ACEME ” din 12 iulie 2014 cu înregistrarea video ridicat de la Simonean Alexandru la 28 iunie 2014 și ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict la materialele cauzei penale (vol. I, f. d. 212-213);- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 12 iulie 2014, potrivit căruia Simonean Natalia l-a recunoscut pe Tanasescu Alexandru (vol. II, f. d. 25);- procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 13 iulie 2014, prin care Simonean Natalia l-a recunoscut pe Ciuciuleanu Constantin (vol. II, f. d. 27);- procesul-verbal de examinare a obiectului automobilul de model BMW X6 din 10 iulie 2014 cu recunoașterea acestuia în calitate de corp delict și anexarea la prezenta cauză penală (vol. II, f. d. 88-90; 91);- raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 335, în baza dosarului nr. 11-1-785-30102014 (1-9/2015) din 27 iulie 2015 din care urma că, conform regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, efectuarea expertizei în baza documentelor medicale, inclusiv rapoarte de constatare (expertiză a cadavrelor) s-a admis. Din documentele medicale s-a extras toată informația necesară pentru obiectivizarea expertizei. În concluzie a urmat că moartea cet. Simonean Armen a survenit în rezultatul hemoragiei acute apărute ca urmare a plăgilor înțepat-tăiate ale gâtului cu lezarea vaselor sangvine mari, fapt confirmat prin depistarea la autopsia medico-legală a cadavrului a plăgilor înțepat-tăiate ale gâtului cu lezarea vaselor sangvine. Prezența șanțului de strangulare, totodată și a semnelor generale a asfixiei a confirmat faptul producerii asfixiei mecanice în rezultatul strangulării cu lațul. Durata și consecințele acesteia nu au putut fi stabilite deoarece lipsesc investigațiile histopatologice, astfel asfixia mecanică nu putea fi considerată drept cauză de deces în cazul dat. (vol. VI, f. d. 46-59).

Astfel, instanța de apel a analizat conținutul apelurilor și a observat că apelanții au invocat motive, în principiu, similare sub aspectul naturii juridice, solicitând unanim casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri – de achitare a inculpaților Tanasescu A. și Ciuciuleanu C., acestea fiind grupate în cele ce vizează administrarea și aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpaților, considerată ilegală și neîntemeiată și cele ce vizează activitatea organului de urmărire penală, considerată ca fiind, de asemenea, ilegală și neîntemeiată.

Instanța de apel a conchis că din lucrările dosarului, a rezultat că sânt respectate condițiile generale și principiile de bază ale judecării cauzei. Participanții la procesul de judecată, inclusiv inculpații, au beneficiat de drepturile prevăzute de lege. Sentința a fost adoptată prin deliberare, fiind soluționate chestiunile prevăzute la articolul 385 Cod de procedură penală. Sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel încât au fost descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, au fost analizate

probele pe care s-a întemeiat concluziile instanței de judecată și motivele pentru care s-au respins alte probe, încadrarea juridică a faptelor ce au fost reținute în sarcina inculpaților.

Mai mult ca atât, instanța de apel a conchis că, probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În contextul relevării și analizei juridice a probelor menționate, nu a existat temei pentru a le da o nouă apreciere, instanța de apel a fost solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Prin urmare, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concorda cu circumstanțele stabilite și probele administrate și apreciate, relevate în cuprinsul sentinței.

Astfel, instanța de apel a conchis că, criticile cu privire la aprecierea probatoriului administrat, efectuată de prima instanță, exprimau opinia subiectivă a părții apărării și nu avea suport legal, în așa mod, instanța de apel a apreciat critic solicitările apelanților.

Instanța de apel a reținut că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate. Faptul că inculpații au refuzat să dea declarații în instanța de judecată reprezenta poziția lor de apărare, care a fost combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, fapt apreciat ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru faptele săvârșite.

Cu privire la motivele invocate de apelanți ce vizau activitatea organului de urmărire penală, considerată ilegală, instanța de apel le-a apreciat ca fiind nefondate, deoarece motivele, precum că urmărirea penală s-a desfășurat cu încălcarea normelor de procedură penală, sub aspectul că probele administrate de organul de urmărire penală sunt nule, ele fiind obținute cu încălcarea legii, nu au fost argumentate, din punct de vedere juridic, având caracter subiectiv și declarativ.

Instanța de apel a reținut că mijloacele de probă și procedeele probatorii au fost aplicate în limitele legii, fiind întocmite actele procedurale corespunzătoare. Urmărirea penală a fost pornită conform ordonanței privind începerea urmăririi penale din 28 iunie 2014 în baza art. 145 alin. (2), lit. b) Cod penal (vol. I, f. d. 1), urmare a denunțului cetățeanului Simonean A., care a solicitat tragerea la răspundere penală a persoanelor necunoscute implicate în comiterea omorului fratelui său Simonean A., precum și celor care au sustras automobilul de model BMW X6 cu nr. de înmatriculare E777EE (vol. I, f. d. 6).

Astfel, organul de urmărire penală, fiind sesizat în modul prevăzut în art. 262 și 273 Cod de procedură penală, motivat a pornit urmărirea penală, constatând temeiul legal privind tragerea la răspundere penală a inculpaților. Ordonanțele de punere sub învinuire a învinuitului Tanasescu A. din 13 martie 2015 (vol. II, f. d. 38, vol. III, f. d. 249) și a învinuitului Ciuciuleanu C. din 13 martie 2015 (vol. II, f. d. 75, vol. III, f. d. 255) au fost întocmite în conformitate cu prevederile art. 52, pct. 23), 281 alin. (1) și (2) și 282 Cod de procedură penală; învinuiților le-a fost aduse la cunoștință drepturile și obligațiile prevăzute la art. 66 Cod de procedură penală; învinuiții au primit copia de pe ordonanțele de punere sub învinuire și informația în scris privind drepturile și obligațiile lor (vol. III, f. d. 250, 256).

Raportul de expertiză nr. 335 din 23 octombrie 2015 s-a efectuat în conformitate cu prevederile art. 142-145, 149-151 Cod de procedură penală, concluziile fiind clare și temeinice, astfel încât nu au existat motive pentru efectuarea unei expertize suplimentare sau repetate, precum și de numire a altei expertize - complexă sau în comisie (vol. VI, f. d. 46-59).

În context, cu privire la motivele invocate în apeluri ce viza legalitatea raportului de expertiză nr. 335 din 23 octombrie 2015, care avea la bază raportul de expertiză medico-legală nr. 160 din 27 iunie 2014, precum și alte acte eliberate de instituțiile medicale situate pe teritoriul din stânga

Nistrului, s-a apreciat ca fiind nefondate, or, potrivit declarațiilor expertului medico-legal Stratan M., prezentate în primă instanță, s-a constatat că „... actele întocmite de autoritățile din stânga Nistrului se coordonează cu Administrația filialei centrale a Centrului de Medicină Legală și, reieșind din situația existentă, se întocmesc rapoartele necesare în baza actelor date. La momentul întocmirii raportului de expertiză medico-legală nr. 130/D, acesta a fost coordonat cu conducătorul instituției.” (vol. VI, f. d. 229).

Totodată, instanța de apel a reținut că, în ședința de judecată în prima instanță, la cererea succesorului părții vătămate, Simonean A., la dosar au fost anexate un șir de înscrisuri întocmite și eliberate de către autorități neconstituționale, însă, prima instanță corect nu le-a pus la baza sentinței de condamnare, or acestea nu puteau fi admise ca probe.

Procesele-verbale de informare despre terminarea urmăririi penale și de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitorilor și apărătorilor au fost întocmite în conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1), pct. 2), 24); 260, 261, 293, 294 Cod de procedură penală (vol. III, f. d. 260-263). S-a reținut că, la această etapă a procesului penal învinuitorii Tanasescu A. și Ciuciuleanu C., asistați de apărător, au înaintat cereri prin care au solicitat încetarea procesului penal, invocând, precum că învinuirea este înaintată cu grave încălcări ale normelor de procedură penală.

Conform ordonanțelor procurorului din 16 martie 2015, cererile respective au fost respinse ca fiind nefondate (vol. III, f. d. 264, 266).

Totodată, rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, iar copiile de pe acesta au fost remise Penitenciarului nr. 13, locul de detenție provizorie a învinuitorilor. (vol. IV, f. d. 1-6, 9, 10). În ședința de judecată, inculpații n-au invocat obiecții cu privire la rechizitoriu. Presupusele încălcări de lege, invocate de apelanți, nu cad sub incidența art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, adică nu atrag nulitatea absolută a actelor procedurale contestate.

Instanța de apel a specificat că, conform prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea i-a cunosțință cu materialele dosarului, sau în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Totodată, instanța de apel a reținut că potrivit art. 66 alin. (2) pct. 27) Cod de procedură penală învinuitorii au avut dreptul să atace, în modul prevăzut de art. 313 Cod de procedură penală, acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală și, după cum a rezultat din materialul cauzei, acest drept n-a fost utilizat la urmărirea penală referitor la acțiunile și actele procedurale efectuate în cauză. Prin urmare, pornirea, desfășurarea, terminarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în judecată au fost efectuate în condițiile legii, astfel încât sunt nefondate motivele invocate de apelanți, în partea respectivă.

Astfel, instanța de apel a menționat că, în contextul examinării motivelor invocate de apelanți, s-a apreciat că considerentele primei instanțe privind condamnarea inculpaților au fost motivate temeinic și legal, sub aspectul că, vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită în cadrul procesului de judecată conform probatoriului administrat în cauză, în condițiile legii.

Cât privește soluționarea chestiunii privind pedeapsa aplicată inculpaților, instanța de apel a conchis că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 84 Cod penal, astfel, pedeapsa penală a fost aplicată în limitele legii. În sentință s-au cuprins datele privind persoana inculpaților și circumstanțele care au influențat asupra pedepsei, au fost luate în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite, care potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal, se clasifică

ca fiind deosebit și excepțional de grave și, în așa mod, motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, just a concluzionat că scopul pedepsei se v-a obține prin izolarea de la societate a inculpaților, fiindu-le aplicată pedeapsa cu închisoare. Temei pentru aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege nu s-a constatat.

Astfel, instanța de apel, a conchis că, prima instanță just a stabilit că în speță există cazul unui concurs de infracțiuni, or, inculpații Ciuciuleanu C. și Tanasescu A. sunt declarați vinovați de săvârșirea a două infracțiuni, fără să fi fost condamnați pentru vreuna din ele, astfel, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, corect s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate.

9. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Liubomir Dudulica în numele inculpatului Tanasescu Alexandru, la 21 august 2017, care invocă drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, prin care solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului declarat indică că în cererea de apel a invocat un șir de motive, ignorate total de către instanța de judecată.

Totodată, probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatului Tanasescu Alexandru în cele incriminate, mai mult ca atât, ultimul vina nu o recunoaște și consideră că urmează a fi achitat, deoarece nu a comis o infracțiune. Toate înscrisurile prezentate de către acuzare ca probe, care au fost perfectate de către autoritățile din stânga Nistrului, urmează a fi respinse de către instanța de judecată ca probe inadmisibile.

Recurentul solicită să fie luată în considerație informația prezentată de pe site-ul oficial al Ministerului Justiției referitor la experții medico-legali atestați ai centrului de Medicină Legală, listă în care nu se regăsește numele medicului legist Crainii R.V.

Versiunea acuzării descrisă în rechizitoriu este doar o presupunere, neexistând nici măcar probe indirecte care să o confirme. În sensul dat se combate acuzarea înaintată și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 335 din 23 octombrie 2015, care stabilește cauza morții lui Simonean Armen hemoragia acută, dar nu asfixia mecanică, incriminată ca acțiune comisă nemijlocit de către Tanasescu Alexandru.

Totodată, recurentul consideră că instanța de judecată a omis total să se expună și asupra solicitării apărării de a considera neîntemeiată admiterea demersului acuzării de a modifica învinuirea în sensul agravării pe parcursul judecării cauzei, nefiind întrunite condițiile legale stabilite de art. 326 Cod de procedură penală.

Referitor la personalitatea lui Tanasescu Alexandru, din materialele dosarului, reiese că acesta este caracterizat pozitiv, anterior nu este condamnat, până la reținere din diferite surse legale se întreține, martorii Tanasescu Vitalie, Tanasescu Maria, Țurcanu Simion l-au descris ca o persoană bună, responsabilă.

9.1. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

9.2. Inculpatul Ciuciuleanu Constantin la 11 august 2017, care invocă drept temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, prin care solicită casarea integrală a hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate capetele de acuzare din lipsă de probe.

În motivarea recursului declarat invocă că:

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu și-a motivat decizia, nu a dat o apreciere justă și întemeiată circumstanțelor cauzei. Mai mult ca atât, martorul

Deliu Nina a dat declarații contradictorii, neveridice, precum că Ciuciuleanu Constantin a concubinat cu Obrucinicova Natalia;

- atât la urmărirea penală, cât și în instanțele de judecată nu au fost prezentate probe ce ar demonstra participarea lui la comiterea infracțiunilor imputate;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- învinuirea și condamnarea pe cauza penală dată se bazează pe presupuneri, probe indirecte, documente neverificabile și ilegale.

9.3. Inculpatul Tanasescu Alexandru, la 21 august 2017, care invocă drept temei de recurs art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea achitării de sub învinuire.

În motivarea recursului declarat, invocă că decizia instanței de apel o consideră neîntemeiată și ilegală, deoarece s-a constatat că la baza soluției adoptate au fost puse în exclusivitate probele din prima instanță, iar în cadrul examinării, instanța de apel nu a audiat nici o persoană, deși partea apărării a solicitat audierea în calitate de martor a cet. Obrucinicova Natalia, persoană care putea furniza informații relevante cu privire la infracțiunile săvârșite, demersul fără a fi motivat a fost respins.

Instanța de apel, printr-o formulă generală, a respins argumentele apărării, precum că nu a fost administrată nici o probă care ar dovedi vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, eronat statuând că toate probele cercetate în cumul, coroborează și dovedesc incontestabil comiterea infracțiunilor de către inculpați.

Totodată, s-a constatat că instanța de apel nu s-a expus asupra admisibilității probelor puse la baza deciziei, prin prisma legalității administrării acestora, indicând în mod simplu că totul corespunde legii.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 27 iulie 2015, decesul cet. Simonean Armen a survenit în rezultatul hemoragiei acute apărute ca urmare a plăgilor înțepat-tăiate ale gâtului cu lezarea vaselor sangvine mari, ceea ce se confirmă prin depistarea la autopsia medico-legală a cadavrului a plăcilor înțepat-tăiate ale gâtului cu lezarea vaselor sangvine.

Din aceste considerente nu este clar dacă pretinsul interes material a apărut la inculpați până sau după săvârșirea infracțiunii de omor.

Recurentul menționează că participarea procurorului Vitalie Călugăreanu la examinarea cauzei este ilegală, întrucât acesta a intervenit doar la ședința din 23 iunie 2017, fără a prezenta ordonanța de înlocuire.

9.4. Avocatul Roman Chizilov, în numele inculpatului Ciuciuleanu Constantin, la 21 august 2017, invocând drept temei art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit primei instanțe, cu achitarea lui Ciuciuleanu Constantin din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului declarat, invocă că potrivit art. 94 Cod de procedură penală, în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute:

- dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată;

- fără a fi cercetate, în modul stabilit, în ședința de judecată.

În situația dată, instanța de judecată urma să pună la baza sentinței doar probele cercetate în ședința de judecată.

Totodată ține să menționeze că prin probele acumulate de organul de urmărire penală, reiese expres că inculpatul Ciuciuleanu Constantin nu a fost la locul infracțiunii, acesta se afla în mun. Chișinău, pe când infracțiunea dată a fost săvârșită în or. Bender, din considerentele date nu se va expune asupra probelor care se referă la alți inculpați.

Consideră hotărârile instanțelor de judecată neîntemeiate și ilegale, deoarece în cererea de apel au fost invocate mai multe încălcări de ordin material și procedural la aprecierea de către instanță a vinovăției lui Ciuciuleanu Constantin.

Astfel, recurentul consideră că, instanța de apel nu a motivat prin mijloace de probă cum a ajuns la concluzia că Ciuciuleanu Constantin a avut un rol activ la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Consideră imposibil de a demonstra prin probele acumulate și cercetate în ședința de judecată rolul de organizator a inculpatului Ciuciuleanu Constantin.

10. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Procurorul menționează că activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune partea apărării este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Mai mult ca atât, procurorul consideră că motivele invocate în recursurile ordinare, au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii de condamnare, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei și hotărârea contestată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

Astfel, procurorul consideră că în acțiunile condamnaților au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate.

11. Judecând recursurile ordinare și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material

Astfel, Colegiul penal lărgit, analizând conținutul recursurilor ordinare declarate, conchide că recurenții invocă motive, în principiu similare celor invocate în apeluri sub aspectul naturii juridice, solicitând casarea integrală a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri – de achitare a inculpaților Tanasescu Alexandru și Ciuciuleanu Constantin.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că din materialele cauzei penale, rezultă că au fost respectate condițiile generale și principiile de bază ale judecării cauzei, în ordine de apel. Participanții la procesul de judecată, inclusiv inculpații, au beneficiat de drepturile prevăzute de lege, iar hotărârile judecătorești au fost adoptate prin deliberare, fiind soluționate chestiunile prevăzute la art. 394 alin. (1), (2) și art. 417 Cod de procedură penală, astfel încât au fost descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, au fost analizate probele pe care s-au întemeiat concluziile instanței de judecată și motivele pentru care s-au respins alte probe, totodată fiind soluționată chestiunea încadrării juridice a faptelor ce au fost reținute în sarcina inculpaților.

Mai mult ca atât, Colegiul penal lărgit conchide că, probele ce au fost puse la baza hotărârilor de condamnare a inculpaților, au fost obținute legal, sunt admisibile conform art. 95 Cod de procedură penală și au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunilor imputate. Faptul că inculpații au refuzat să dea declarații în instanța de judecată reprezintă poziția lor de apărare, care a fost combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, fapt apreciat ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru faptele săvârșite.

Cu referire la argumentul avocatului L. Dudulica, privind că prima instanță a omis să se expună asupra solicitării apărării de a considera neîntemeiată admiterea demersului procurorului de a modifica învinuirea în sensul agravării ei pe parcursul judecării cauzei, Colegiul penal lărgit menționează că, argumentul dat se combate prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 24.02.2015 (f.d. 147, vol. VI), unde a fost pus în discuție demersul dat, iar instanța de judecată audiind opinia participanților la proces, deliberând pe loc s-a expus asupra lui. Totodată, în ședința de judecată din 19 martie 2015, s-a dat citire învinuirii noi formulate, iar la întrebarea instanței de judecată inculpații Tanasescu Alexandru și Ciuciuleanu Constantin au declarat că învinuirea le este clară, însă nu acceptă să dea declarații. Careva cereri asupra învinuirii noi, nu au înaintat (f.d. 148, vol. VI).

Cu privire la motivele invocate de recurenți ce vizează activitatea organului de urmărire penală, considerată de ei ilegală, Colegiul penal lărgit le apreciază ca fiind nefondate, deoarece motivele, precum că urmărirea penală s-a desfășurat cu încălcarea normelor de procedură penală, sub aspectul că probele administrate de organul de urmărire penală sunt nule, ele fiind obținute cu încălcarea legii, nu au fost argumentate din punct de vedere juridic și au un caracter subiectiv și declarativ, or potrivit art. 66 alin. (2) pct. 27) Cod de procedură penală învinuiții au avut dreptul să atace, în modul prevăzut de articolul 313 Cod de procedură penală, acțiunile și hotărârile organului de urmărire penală și, după cum rezultă din materialul cauzei, acest drept n-a fost utilizat la urmărirea penală referitor la acțiunile și actele procedurale efectuate în cauză. Prin urmare, pornirea, desfășurarea, terminarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în judecată au fost efectuate în condițiile legii, astfel încât sunt nefondate motivele invocate de recurenți, în partea respectivă.

Mai mult ca atât, rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală, iar copiile de pe acesta au fost remise Penitenciarului nr. 13, locul de detenție provizorie a învinuiților (vol. IV, f.d. 1-6, 9, 10), iar în ședința de judecată, inculpații nu au invocat obiecții cu privire la rechizitoriu.

Cu referire la respingerea cererii apărării de audiere suplimentară a martorului Obrucinicova Natalia în instanța de apel, Colegiul penal lărgit menționează că cererea dată a fost înaintată în instanța de apel la 19 mai 2016, iar instanța de apel deliberând pe loc a dispus respingerea acesteia (f.d. 62, vol. VII). Decizia dată a fost casată total dispusă rejudecarea cauzei în aceiași instanță de

apel, în alt complet de judecată, apelanții având posibilitatea repetat să înainteze cererea dată cu ocazia rejudecării apelurilor, fapt ce a fost omis.

Totodată, cu privire la motivele invocate de avocatul L. Dudulica în recursul declarat, ce vizează legalitatea raportului de expertiză nr. 335 din 23 octombrie 2015, care avea la bază raportul de expertiză medico-legală nr. 160 din 27 iunie 2014, precum și alte acte eliberate de instituțiile medicale situate pe teritoriul din stânga Nistrului, Colegiul penal lărgit le apreciază ca fiind nefondate, or, deși expertiza inițială a fost efectuată de către medicul legist din regiunea stângă a Nistrului, ulterior expertizele la caz au fost efectuate în comisie la cererea participanților la proces, în baza materialelor cauzei penale, de către organele competente ale Republicii Moldova. În acest sens expertul audiat în cadrul cercetării judecătorești a explicat că, conform regulamentului de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, se admite efectuarea expertizei în baza documentelor medicale, inclusiv rapoarte de constatare, expertiză a cadavrelor, însă pentru aceasta se extrage din documentele medicale toată informația necesară pentru obiectivizarea expertizei. Expertiza la caz a fost efectuată la indicația Centrului Național de medicină legală a Republicii Moldova.

Totodată, potrivit declarațiilor expertului medico-legal Stratan M., prezentate în primă instanță, s-a constatat că „... actele întocmite de autoritățile din stânga Nistrului se coordonează cu Administrația filialei centrale a Centrului de medicină legală și, reieșind din situația existentă, se întocmesc rapoartele necesare în baza actelor date. La momentul întocmirii raportului de expertiză medico-legală nr. 130/D, acesta a fost coordonat cu conducătorul instituției” (vol. VI, f. d. 229).

Colegiul penal lărgit reține că, în ședința de judecată în prima instanță, la cererea succesorului părții vătămate, Simonean A., la dosar au fost anexate un șir de înscrisuri întocmite și eliberate de către autorități neconstituționale, însă, prima instanță corect nu le-a pus la baza sentinței de condamnare, or acestea nu puteau fi admise ca probe.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că, instanțele de judecată just au stabilit că în speță există cazul unui concurs de infracțiuni, or inculpații Tanasescu Alexandru și Ciuciuleanu Constantin sunt declarați vinovați de săvârșirea a două infracțiuni aparte și corect s-a stabilit pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit consideră dovedită vinovăția inculpaților, iar la aprecierea modului și măsurii de pedeapsă instanța de apel a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea inculpaților, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepselor aplicate asupra corectării inculpaților.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, recurenții, deși au susținut existența în cauză a erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, și anume - „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”, însă în continuare au omis să aducă argumente relevante privind fiecare temei de recurs în particular, bazându-și solicitarea de achitare a inculpaților pe chestiunea de apreciere a probelor, a cărei invocare este inadmisibilă la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt fie în prima instanță, fie în cea de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În prezența acestor circumstanțe, reieșind din faptul că recurenții au omis să-și motiveze solicitările prin prisma erorilor de drept invocate, iar instanța de recurs nu poate justifica argumentele invocate cu completări din oficiu, deoarece potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală - „*instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea*

acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii”, Colegiul penal lărgit concluzionează că temeiurile de recurs invocate în cereri nu și-au găsit confirmare.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpaților, încadrarea juridică a acțiunilor acestora și individualizarea pedepselor stabilite inculpaților, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursurile ordinare, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârilor judecătorești atacate, Colegiul penal lărgit conchide că, recursurile ordinare înaintate în cauză urmează a fi respinse, ca inadmisibile, cu menținerea deciziei instanței de apel.

12. În conformitate cu art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se resping, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de inculpații Ciuciuleanu Constantin și Tanasescu Alexandru și avocații acestora, Chizilov Roman și Dudulica Liubomir, în cauza penală în privința lui *Ciuciuleanu Constantin XXXXX* și *Tanasescu Alexandru XXXXX*, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2017.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan